

دست به کار بر ساختن تاسیس جدیدی به نام «نظم مبتنی بر قواعد» شد تا دستاویز بهتری برای توجیه رفتارهای خود و انتقاد از عملکرد کشورهای مقابل در اختیار داشته باشد. این تاسیس، از آنجا که برخلاف حقوق بین الملل فاقد یک ساختار منسجم و شفاف است، قدرت مانور آمریکا و متحدان او را افزایش داده و قابلیت انعطاف فراوان دارد؛ لذا هرکجا اقتضا کند، می تواند از حقوق بین الملل بهره ببرد و هرکجا حقوق بین الملل را مانع یا ناکافی برای مقاصد خود تشخیص دهد، به واژه تعریف نشده و مبهم و موسع «قواعد» متوسل شود. در این نظم، به موازات تلاش حداکثری برای استفاده از سازمان های بین المللی (به عنوان نهادهای تاسیس شده ذیل حقوق بین الملل)، از کلوب ها و جمع های سازمان نیافته ای از کشورهای هم سو (مانند گروه هفت) و یا «ائتلاف» های مقطعی و مناسبتی برای پیشبرد اهداف استفاده می شود. ابزارهایی مانند تحریم های یک جانبه فراسرزمینی که فاقد هرگونه مبنا در نهادهای بین المللی مانند شورای امنیت هستند در خدمت این نظم ادعایی درآمده اند. در این نظم مبتنی بر «قواعد»، یک اقدام از سوی کشوری که در گروه مقابل قرار دارد مصداقی برای تهدید نظم قلمداد می شود و اقدام

دیوان بین المللی دادگستری
واقع در کاخ صلح شهر لاهه در هلند.

